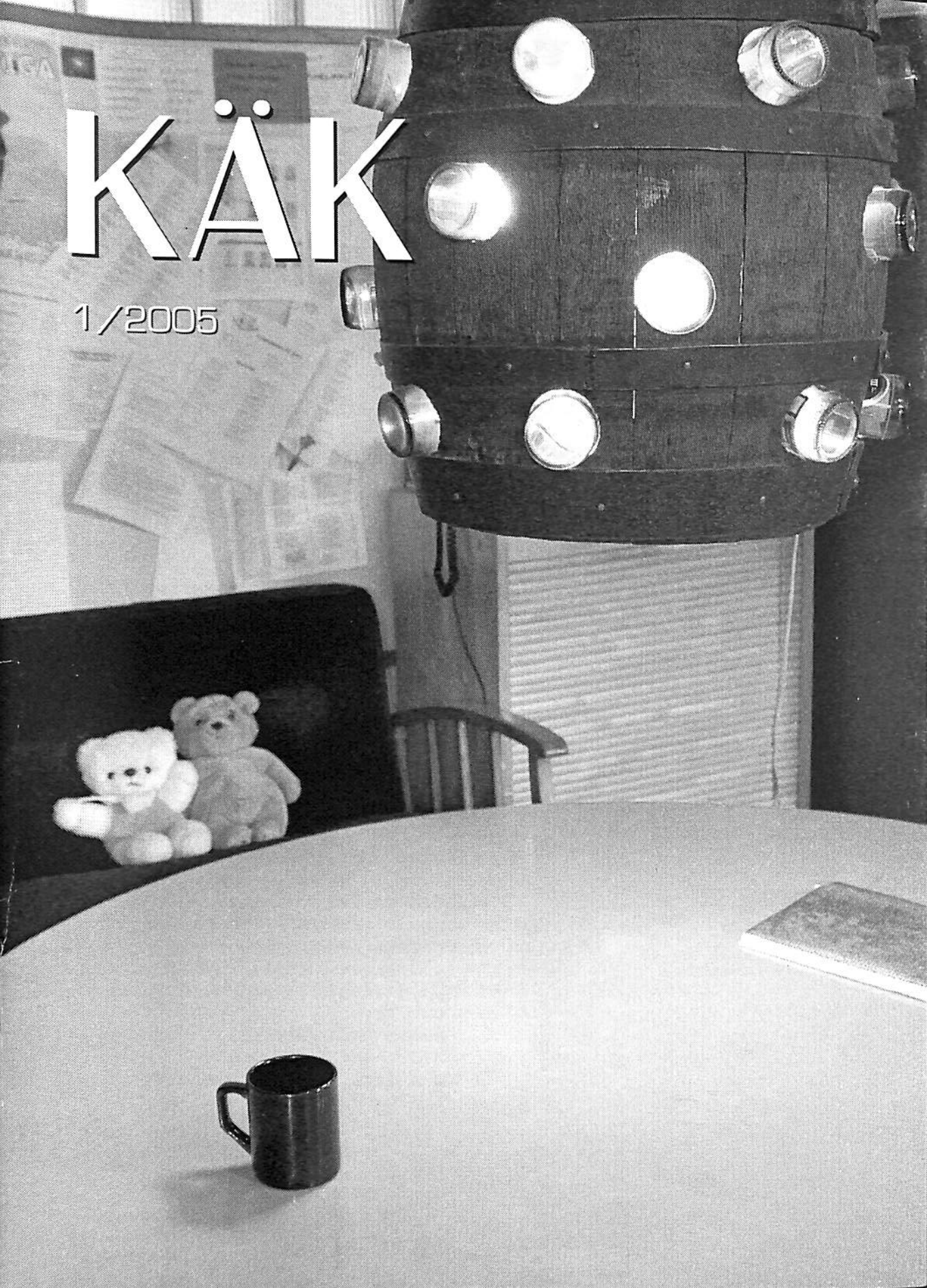

KÄÄ

1/2005

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti
Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

JULKAISIJA

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta ry.
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
e-mail: sko@utu.fi
WWW: <http://org.utu.fi/tyyala/sko>

TOIMITUS

Päätoimittaja
Maija Kajanto

Toimittajat
Aki Halonen
Riikka Peltonen
Jyrki Roine
Samuli Seppänen

Art Director
Timo Raunio

Painosmäärä 200 kpl
Painopaikka
Digipaino, Turun yliopisto

Sisällys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Ex-kuraattorin mietteitä
- 5 Uus piällysmies
- 6 SKO:n hallitus 2005
- 10 Jo joutui armas aika...
- 12 Seniorijuhlien satoa
- 14 Kalakukkokirurgiaa?
- 16 SKO Open 2005
- 19 Kyykkää kansalle
- 20 Teknostressi ja uuden teknologian kirot
- 22 Tyttö jolla oli aikaa
- 24 Esittelyssä tänään... Ilomantsi
- 26 Nähtyä, kuultua, haistettua & maistettua

Pää- kirjoitus

Sitä saa mitä tilaa

Sitä saa mitä tilaa. Siinä on lausuma, joka pitää paikkansa ikävän usein tässä maailmassa. Silloin kun toivoisi ja varsinkin silloin kun ei toivoisi.

Minun ja SKO:n kohdalla se on pitänyt paikkansa liiankin hyvin. SKO on tilannut ja minä olen ollut paikalla tilauksesta. Mutta voi pojat, luulenpa että moni Skoikkari katuu tuota tilausta.

On jo sinänsä ironiaa, että Savo-Karjalaisen osakunnan pääsihteerinä on pari vuotta toiminut paljasjalkainen hämäläinen. Kotikaupunkini on kaiken muun hyvän lisäksi Hämeenlinna, joka ei edes nimenä jätä mitenkään epäselväksi sitä, mistä päin neiti on kotoisin.

Aitohämäläiseen tyyliin hidasta ja kankeaa immeistä minusta ei toki saa, mutta sukujuurilleni uskollisena olen kyllä ollut varsin flegmaattinen sihteeri. Mutta sitä saa mitä tilaa. Itse kuraattori nimittäin laskeutui korkeudestaan minua aikanaan johtokuntaan pyytämään. Hän sai mitä tilasi; passiivisen pöytäkirjankirjoituskoneen. Mutta mikäs siinä. Jokainen osakunta tarvitsee säädetyn määrän rehellisiä sohvaan imeytyjiä.

Mitä tulee päätoimittajuuteen, luulen että verbaaliset kykyeni ovat nimenomaan osakunnalla saaneet kaikkein kauneimman tunnustuksen. Näin kävi, kun jonkun kiivaamman keskustelun jälkeen oma tietokonevastaavamme ilmoitti, että minua vastaan ei jaksaa väitellä. ”Kun kaikilta muilta voi edes joskus saada viimeisen sanan, mutta ei tuolta saatanan pirulaiselta.”

Otin sanat kohteliaisuutena ja ne ovat piristäneet monta synkkää hetkeä elämässäni. Sitä kuulee niin harvoin täydestä sydäimestä lähteneitä tunnustuksen sanoja.

Kuitenkin tämä kyseinen saatanan pirulainen otettiin hyvin mielellään uudeksi päätoimittajaksi. Ja jälleen, sitä saa mitä tilaa. Takana ovat ne päivät, oi osakuntalaiset, jolloin lehteen kirjoittamista saattoi lykätä miten halusi. Nyt alkaa piiska viuhua ja jos ei juttuja synny, alkavat uhkaukset käydä henkilökohtaisiksi. Sen verran pirullinen luonne päätoimittajalla on.

Mutta vielä ei kannata heittää kirvestä kaivoon. Uskon, että tästä voi tulla vielä mielenkiintoinen päätoimittajakausi.

Sitä saa mitä tilaa. Jatkossakin.

Maija

Aika aikaa kutakin, sanoi pässi kun päättä leikattiin.
Osoituksena osakuntamme toiminnan vireytymisestä on SKO saanut uuden kuraattorin.
Tässä kunniakkaasti ja pitkään tehtävää hoitaneen Jyrki Roineen mietteitä ja sen
jälkeen Aki Halosen kommentteja hänen alkavasta kuraattorikaudesta.

Ex-kuraattorin mietteitä

Keltanokkaisena osakuntalaisena ihmettelin, että kuka sellainen kuraattori oikein on. Vanhemmat osakuntalaiset valistivat minua kertomalla, että kuraattori on yhtä kuin hallituksen puheenjohtaja. Tuolloin en voinut vielä aavistaa toimivani joskus itse kuraattorina.

Totuuden hetki koitti kuitenkin kahden osakunnan hallituksessa vietetyn vuoden jälkeen; Aluksi hoidin ulkoasiainsihteerin tehtäviä ja sen jälkeen minut pestattiin osakunnan isännäksi. Syksyllä 2002 silloinen kuraattori Matleena Pesonen halusi luopua tehtävästään, eikä innokasta jatkajaa meinannut löytyä. Hallitustyöskentely oli siihen asti tuntunut minusta mukavalta. Kuraattorin tehtävän vastuullisuus ja haasteellisuus kiehtoi. Syyskokouksessa 2002 tulin valituksi osakunnan kuraattoriksi. Pestistä tuli loppujen lopuksi kahden vuoden pituinen.

SKO:ssa minua on aina viehättänyt sen poikkitieteellisyys. Eri alojen ihmisten kanssa käydyt keskustelut ovat avanneet uusia näkökulmia omassakin ajattelussa. Osakunnan kautta olen tutustunut moniin mukaviin ihmisiin. Myös tyttöystäväni Riikan olen bongannut osakunnasta. Osakunnassa arkipäivisin puolenpäivän aikaan järjestettävät päivystykset ovat olleet osakuntalaisten kohtauspaikkana ja niiden aikana on käyty useita mieleenpainuvia keskusteluja. Päivystykset ovatkin tavallisesti venyneet pitkälle iltapäivään.

Kuraattori olisi äkkiä pulassa ilman hallitustovereitaan. Olen ollut sikäli onnellisessa asemassa, että hallitustoverit ovat aina ojentaneet auttavan kätensä. Kokoukset ovat olleet tunnelmaltaan leppoisia ja niitä on sävyttänyt herävä huumori. Tällaisessa joukossa on ollut iloa yksi hallituslaisista.

Osakunta on kuitenkin enemmän kuin pelk-

kä sen hallitus. Unohtaa ei sovi osakunnan jäseniä, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet osakunnan tapahtumiin ja olleet siten omalta osaltaan pitämässä osakuntaperinnettä yllä.

Nykyopiskelija on kiireinen ja se heijastuu myös osakunnan toimintaan. Koulutuspolitiikka painottaa tätä nykyä nopeaa valmistumista. Kolikon kääntöpuoli on se, että osakunta- ja muu harrastustoiminta uhkaa jäädä tulevaisuuden opiskelijalta vähemmälle. Sääli, sillä osakuntatoiminta antaa työelämääkin ajatellen valmiuksia, joita ei opi kirjoista lukemalla. Osakunta tarjoaa mahdollisuuden saada unohtumattomia kokemuksia ja kehittää sosiaalisia taitoja.

Osakuntajuna on viime vuosina tuksuttanut tasaisen varmaa vauhtia eteenpäin. Uusia toimintamuotoja on yritetty kehittää. Samalla on kuitenkin haluttu pitää tietyistä hyväksi havaituista perinteistä kiinni. Tänä vuonna on ilmassa suuren juhlan tuntua: osakuntamme täyttää pyöreät 80 vuotta. Näihin vuosiin mahtuu niin nousuja kuin laskujakin. Tällä hetkellä osakunnan tulevaisuus näyttää valoisalta.

Lopuksi haluan kiittää kuraattorivuosiensa hallitustovereita hyvästä yhteistyöstä. Lausun kiitokseni myös niille monille ihmisille, jotka ovat neuvoneet ja auttaneet minua tehtävässäni. Teidän ansiostanne nämä kuluneet kaksi vuotta ovat olleet kokemisen arvoisia. Tuntuu toisaalta haikealta jäädä sivummalle. Näin on kuitenkin parempi.

Alkuvuosi on osoittanut, että osakunnan uusi hallitus on luottamuksen arvoinen. Osakunta on hyvissä käsissä. Toivotan onnea uudelle kuraattorille Akille ja koko hallitukselle.

Jyrki Roine

Uus piällysmies

Jo on aikoihin eletty. Osakunnan kuraattorina touhuua pitkätukkainen teekkari. Ajattelin kuraattorikauteni ensimmäisessä Käessä hieman jutella näkemyksistäni ja ajatuksistani liittyen osakuntaan, korkeakoulupolitiikkaan ja vähän kaikkeen. Hallitusesittelystä voinee vakoilla tarkemmin mistä miehestä on kyse.

Melkoiisiin saappaisiinhan tässä on joutunut astumaan. Jyrki on mestarillisesti luotsannut osakuntaa oikein isännän otteella viimeiset pari vuotta, ja pienenä lisähaasteena satumme viettämään tänä vuonna 80. toimintavuotamme. Alkuvuosi onkin mennyt varsin tehokkaasti vuosijuhlajärjestelyissä. Tässä yhteydessä haluankin kiittää vuosijuhlatoimikuntaa, joka on loistavasti uurastanut tapahtuman eteen. Asianomaiset tiedätte keitä olette. Kii-tos.

Pitkä taipaleemme on herätellyt hallituksessa mielenkiintoa muuhunkin juhluvuoden teemalla järjestettävään toimintaan. Perustamis-aikojen, 1920-luvun, hengessä vietettävät Kiel-tolakibileet on mainittu moneen kertaan loistavana ideana. Lisäksi voisi muistella S-Osikselle muuttamisen aikoja, sitäkin voi pitää varsin merkittävänä käänteenä osakuntamme historiassa.

Yleisesti ottaen olen parin viime vuoden aikana ollut havaitsevinani pientä hidasta elpymistä osakuntatoiminnassa sekä osakuntien näkyvyydessä. SHO:n S-Osiksella järjestämät komediaillat ovat tuoneet Yo-talon kivijalkaan aivan uudenlaista väkeä. Kyykkäliigassa on mukana joukkueita lähes joka tiedekunnasta ja jopa yliopiston ATK-keskukselta. Moisen kehityksen otan vastaan ilolla ja hyvillä mielin.

SKO:n toiminta on monipuolistunut huomattavasti aivan viimeisen puolivuotiskauden aikana; pitkän tauon jälkeen on herätelty hen-

kiin sekä Naisten- että Miästenkerho. Tämä on tarjonnut jäsenistölle uusia foorumeita omien toiveiden esittämiseen ja toteuttamiseen. Ja edelleenkin tärkein idealähteemme olette te, osakuntamme jäsenet. Hallituksen seitsemän jäsenen kollektiivinen mielikuvitus on rajallinen. Tulkaa vaikka päivystyksiin juttelemaan ja ker-toilemaan kuulumisia sekä jakamaan ideoita toiminnan kehittämiseksi.

Näköpiiriin rajamaille alkaa kuitenkin kerään-tyä synkkiä pilviä. Liekö myrskyä enteilevät. En halua lähteä väntämään pitkällistä analyysiä tämänhetkisestä koulutus- ja sosiaalipoliit-tisesta tilanteesta ja tulevaisuudennäkymistä, mutta silti täytynee lausua muutama huolestu-nut sana. Miten mahtaa vaikuttaa ylioppilas-liikkeen toimintaan kaavailtu opintoaikojen rajaus? Harva uskaltaa riskeerata valmistumi-sensa ja uhrata paria vuotta muiden asioiden ajamiselle. Tähänkö tässä nyt pyritään, halu-taanko samalla vaientaa yhtenäinen opiskeli-jarintama? Lisäksi olen erityisen huolissani osakuntien tulevaisuudesta; ainejärjestötoimin-taa joku voi vielä perustella hieman opinto-asioiden ajamisella, mutta entäs me? Toivotta-vasti kristallipallossani on jotain pahasti vial-la.

Kaikesta huolimatta, tai juuri sen vuoksi, haluan toivottaa hyvää juhluvuoden jatkoa kai-kille osakuntamme jäsenille.

Aki Halonen, I kuraattori

SKO:n hallitus 2005

Osakunnan uusi hallitus esitellään jälleen muutamien syväluotaavien haastattelukysymysten avulla.

Kysymykset:

1. Nimi, virkasi osakunnalla, mistä olet kotoisin, mitä opiskelet tai muuten puuhaillet?
2. Miten päädyit osakunnalle?
3. Miksi juuri sinä olet hyvä puheenjohtaja/sihtööri/ulkoasiainsihtööri/jokin muu, mitä nyt osakunnalla teetkin?
4. Millä sanoilla kuvailisit SKO:ta?
5. Mitä haluaisit SKO:lla kehittää ja miten?
6. Mikä on elämäsi tärkein tavoite?
7. Jos sinun pitäisi mainita yksi esikuva elämässäsi, kuka se olisi?
8. Minne lähtisit matkalle juuri nyt jos saisit vapaasti valita?

1. Aki Halonen, I kuraattori. Syntyjäni Pieksämäeltä, sittemmin Turkuun muuttanut tietotekniikkaa, tarkemmin ohjelmistotekniikkaa, opiskelemaan.

2. Aikoinaan nuorena tutorina (nykyinen kirjoitusasu ilmeisesti "tuutori") kierrätin fuksejani pitkin kampusta, ja luonnollisesti myös osakunnalla. SKO tuntui tietysti kotoisimmalta paikalta, ja liityin jäseneksi vuosituhannen alkuhämärissä. Sittemmin eksyin joskus paikalle ehdottamaan kyykkäliigan aloittamista, ja sillä tielläni olen edelleen.

3. Toivottavasti monipuolinen kokemus yhdistys- ja ylioppilaskuntatoiminnasta auttaa minua olemaan hyvä puheenjohtaja.

4. Arvokkaasti ikääntyvä, mutta edelleen vetreän lupsakka.

5. Aktivoida osakuntaa. Jäsenistöä pitää pyrkiä kuuntelemaan ja järjestää toimintaa, jota he (elikkäs te) haluavat.

6. Tehdä kerrankin jotain järkevää ja hyödyllistä.

7. Niitä voi olla useita tai ei ketään.

8. Kotiin. Ei vaan juuri nyt ei ole välttämätöntä hinkua päästä yhtikäs mihinkään.

1. Jyrki Roine. Toimin II kuraattorina eli hallituksen varapuheenjohtajana. Olen kotoisin Etelä-Karjalasta, Taipalsaaren kunnasta. Opiskelen oikeustiedettä kuudetta vuotta. Harrastan monipuolista kuntourheilua, lukemista ja shakinpeluuta.

2. Osakunnan edustaja kävi aikanaan esittelemässä SKO:n toimintaa tiedekunnan johdantoviikolla ollessani nuori ja lähes viaton fuksi. Päätin ottaa tarkemmin selvää SKO:sta. Sillä tiellä olen.

3. Hoidettuani kaksi vuotta I kuraattorin pestiä II kuraattorin toimi tuntui parhaimmalta vaihtoehdolta. Aktiivisen I kuraattorin myötä II kuraattori voi halutessaan päästä tehtävässään varsin helpolla (olen pohjimmiltani varsin laiska). Toisaalta aiemmat hallitusvuodet ovat kartuttaneet tietoa SKO:sta melkoisesti. Mielestäni onkin tärkeää, että osakunnan hallituksessa olisikin aina vähintään yksi henkilö, jolla on useamman vuoden kokemus osakunnan hallituksessa työskentelystä.

4. Poikkitieteellinen, iloinen ja lämminhenkinen opiskelijayhteisö.

5. SKO voisi järjestää enemmän teemaillanviettoja. Olisi myös mukava saada järjestettyä perinteikkäitä maakuntaretkiä. Myös jonkinlaisen senioritoiminnan järjestämistä voisi pohtia.

6. Elää onnellisena ja pysyä terveenä.

7. Isäni Lauri Roine.

8. Havaijille.

1. Laura Parviainen, uusi taloudenhoitaja, olen asunut vähän joka puolella Itä-Suomea (esimerkiksi sellaisissa mielenkiintoisissa pikkukylissä kuten Rääkkylä, Nurmes, Liperi ja viimeisimmäksi asuin Savon puolella Lapinlahdella) joten en oikeastaan tiedä mistä varsinaisesti olen kotoisin. Olen vähän tällainen irtolainen.

2. Huomasin Tylkkärin ilmoituspalstalta osakunnan ilmoituksen, joten ajattelin uskaltautua paikalle ihan konkreettisesti. Sille tielle olen näköjään sitten jäänyt.

3. Noh, olen melko järjestelmällinen ihminen, joten voisin ainakin kuvitella pitäväni raha-asiat järjestyksessä. Eri asia on tietysti sitten käytännössä toteutuuko kyseinen suunnitelma.

4. Rento ja rempseä.

5. Aktivoida passiivisia jäseniä ottamaan osaa tapahtumiin. Ehkäpä myös kehitellä kaikenlaisia uudenlaisia aktiviteetteja.

6. Väitöskirjani jälkeen voisin vaikka lähteä maailmanympärysmatkalle ja jäädä matkallani esimerkiksi Thaimaahan ja ostaa norsun.

7. En nyt varsinaisesti haluaisi lähteä yksilöimään ketään henkilöä, mutta lähipiiristäni löytyy monta ihmistä, jotka voisivat tähän laittaa.

8. Israeliin tai Saudi-Arabiaan.

1. Elina (Ellu) Pajunen, Pääsihteeri /"ehtoisa emäntä", kotipaikka on Laukaa ja opiskelen arkeologiaa
2. Osana suurta arkeologien vallankumousta, joka onkin edennyt kiitettävästi! Hasta la revolucion, siempre!
3. Koska olen nainen.
4. Savokarjalainen, pirskahteleva
5. Jäsenistön seulontaa.....ettei pelottavia ihmisiä huolittaisi enää jäseniksi, paitsi jos ne on muuten hauskoja :P
6. Tulla suureksi ja Suomen ainoaksi rikkaaksi arkeologiksi.
7. Martti Pärssinen
8. Uuteen Seelantiin kamuja kattoon tai Latinalaiseen Amerikkaan (koska sinne lähtisin aina ja ihan milloin vain).

1. Kirsi Mikkonen Järvenpää, ranskan kääntäminen
2. Sattumalta.
3. Ööh, olen aktiivinen ja tykkään järjestää kaikkea kivaa.
4. Kotoisa paikka, jossa on mukavia ihmisiä. Olohuone, jota minulla ei ole.
5. Toivottavasti onnistumme jatkossakin järjestämään toimintaa, joka innostaa jäseniä mukaan.
6. Olla erinomainen kulttuurisihteeri SKOlla? Eiku, tehdä jatkuvasti uusia asioita ja saada uusia kokemuksia.
7. Kermit.
8. Bretagneen Ranskaan moikkaamaan kavereita.

1. Olli Heimo. Tiedoitussihteeri. Naantalista. Tietojenkäsittelyä.
2. Toin tutor-ryhmäni osakuntaesittelyyn ja esittely toimi hyvin... minuun.
3. Vastustan ylimääräistä spämmäystä ja siksi koitan saada tiedotteet viikottaisiksi ja informaatiopitoisiksi.
4. Savolainen, Karjalainen, Osakunta.
5. Lisää toimintaa jäsenistölle. (Leipä ja sirkushuvit on aina hyvä idea ;))
6. Elää se niin, ettei vanhana harmita.
7. Isähän tuota hommaa on eniten hoitanut.
8. Australiaan. Se on kaukana ja lämmin ja ymmärrän auttavasti paikallista kieltä.

1. Samuli Seppänen, sisäasiainsihteeri ja mikrotukihenkilö / atk-vastaava. Opiskelen arkeologiaa 4:ttä vuotta.

2. Muuan osakunta-Marko houkutteli ja oli tekemisen puutetta. Eipä ollut sen jälkeen :).

3. Ööö, emmää tiä. No toivottavasti ainakin tietokonehommat pysyy kunnossa, vaikka sisäasiainsihteerin hommat aina silloin tällöin vähän venyy.

4. Kompakti ja viihtyisä.

5. Enemmän toimintaa myös S-Osiksen suunnalla. On hämäläinenkin tai satakuntalainenkin ihminen. Kuten useimmat helsinkiläisetkin :).

6. Nyt pistit pahan... luultavasti yksinkertaisesti olla mahdollisimman onnellinen.

7. En ole ikinä ajatellut asiaa, joten mitään yksittäistä esikuvaa tuskin minulla on. Arvostan ihmisissä eri piirteitä, ei ole ketään yksittäistä.

8. Varmastikin Välimeren seuduille. Vaikka onhan maailma täynnä lukemattomia mielenkiintoisia paikkoja.

1. Antti P. Halonen. Valtaesaan tittelivistöni kuuluu sellaiseisija kommeuksia ko Ulukoasiaainsihteeri ja Isäntä. Minnoon lähätösin Iisalamesta, soon sielä Ylä-Savossa. Historijjaahan minnee luvun, ja puuhaelen tok kaekkee kivvoo muutahhi elämässään.

2. Halulla päästä puhumaan "oikeiden ihmisten kieltä" oli suuri vaikutus osakuntaan päätymisessäni. Ee turkua (tae Turkua sen puoleen) kestä kukkaan liijjan kanssa, taokoo siiton välliin suatava.

3. Koska osaan vakuuttavasti olla tekevinäni jotakin, vaikka oikeasti lusmuan mahdollisimman paljon. Sehän kuuluu tähän virkaan. Olisikohan tämä pitänyt jättää sanomatta...? Ei, kyllä minä nyt oikeastikin teen välillä jotakin. Teenhän? Hei, kaverit?

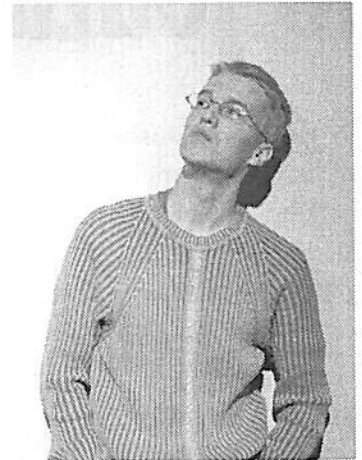
4. Kotoisa, velmu ja mallaksinen. Jälkimaku vivahtaa lusmuiluun.

5. Aktiivisten jäsenten määrä pitäisi kyllä saadan hiukan korkeammaksi, etenkin yhden sukupolven jälleen siirtyessä hiljaksen työelämään. Käy hiljaiseksi toimisto muuten. Ja yhden kaljan juonnista puoliltpäivin ei tarvisisi moralisoida niin paljon.

6. Tyytyväisyys.

7. En ole koskaan oikein tietoisesti esikuvia keräillyt, joten tähän on vaikea vastata. Mutta Reijo-isä on varmasti ollut yksi esikuvani.

8. Kuubaan. Tai Ylä-Savoon. Tai oikeastaan minne tahansa, missä olisi joko kunnan kesä, tai kunnan talvi. Tämä Turun kymmenen kuukautta vuodessa kestävä syyssää alkaa jo riittää.

Jo joutui armas aika...

On tullut todistustenjaon aika. Vanha hallitus on siirtynyt autuaammille hallitusmaille ja nyt on viimeisen ylistyksen tai selkään puukottamisen paikka. Peruskoulun muistoa kunnioittaen jaamme kaikille viime vuoden hallituksen jäsenille arvosanat asteikolla 4–10. Mikäli valittamista ilmenee, pyydämme osoittamaan ne kolmeen kertaan etuperin ja takaperin kirjoitettuna vaikkapa Ilomantsin kuntaan...

TEKSTI: MAIJA KAJANTO
KUVAT: TIMO RAUNIO

Jyrki Roine, 1. kuraattori. 10 -

Empaattinen ja sympaattinen, viimeisen päälle luotettava ja ahkera puhis, joka puhisi ystävällisesti silloinkin kun kaikilla muilla oli pinna kireällä. Diplomaatti, joka ahkeroinut hoitaakseen suhteita niin naapuriosakuntiin kuin sydämistyneisiin entisiin osakuntalaisiin. Ehtii päivässä enemmän kuin tavalliset taatelintallaajat viikossa. Täyttänyt Matleena Pesosen suuret saappaat kymppin arvoisesti. Jatkaa hallituksessa.

Samuli Seppänen, sisäasiainsihteri. 9

Ainoa ihminen, joka tilanteessa kuin tilanteessa onnistuu kesyttämään osakunnan kaksi hirviötietokonetta ja muuttamaan ne kehräviksi kotikissoiksi. Arkeologien maihinnousun erinomainen edustaja ja epävirallinen Mr. SKO. Teki hyvää työtä myös huolehtiessaan, että osakunnan veri pysyy puhtaana, mikä aikanaan pöytäkirjaankin kirjattiin. Jatkaa hallituksessa.

Liisa Sivonen, taloudenhoitaja. 10 -

Voi kuinka me sinua kaivataan... Aito osakuntalainen työmyyrä, ehtoisia emäntä ja rahakirstun ankara vartija samassa persoonassa. Osakunnan asioiden kävelevä tietokirja ja muutenkin loistopakkaus aidolla Itä-Suomen murteella. Älä lähde sinne ulkomaille... "Tarviiko miun kuunnella tuota siun naputusta?"

Maija Kajanto, pääsihteeri. (Jäävi arvosteilemaan)

Luojan kiitos, tilalle saatiin tehokkaampi sihteeri ja vanha siirrettiin päätoimittajaksi johonkin omituiseen lehteen. Hoiti pöytäkirjojen kirjoittamisen valon nopeudella mutta onnistui toimimaan sihteerinä kaksi vuotta oppimatta silti, miten jäsenanomus täytetään. "Maijan luota ei ole ikinä tarvinnut nälkäisenä lähteä."

Susanna Byckling, emäntä. 8-

Pirteä punatukka, jonka murre piristi monta osakuntapäivystystä. Ansaitsee täydet pisteet aktiivisuudestaan S-Osiksen työntekijänä. Lopuaikojen näkymättömyys hiukan tipauttaa arvosanaa.

Aki Halonen, 2. kuraattori. 9 ½

Master of Kyykkä. Osakunnan hallituksen varsinainen musta hevonen. Tuli hallitukseen täysin puun takaa pienellä painostuksella, mutta on ylittänyt jäsenenä kaikki odotukset. Kyykkäliigan kulmakivi ja uusi kuraattori. Halosen pojalta on syytä odottaa suuria tekoja...

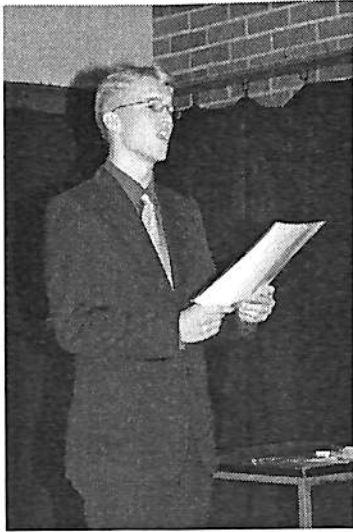
Niina Toivanen, tiedotussihteeri. 8 +

Osakunnalla ei koskaan voi olla liikaa oikeustieteilijöitä. Nilsian lahja Savo-Karjalaisen osakunnan päivystyksille, kipeästi kaivattua uutta verta osakuntaan. Onnistui hoitamaan osakunnan sisäisen ja ulkoisen infoamisen ilman juristien kapulakieltä, mistä ansaitsee hatunnoston.

Sami Karjalainen, ulkoasiainsihteeri. 8 +

Luottopakki joita aina tarvitaan. Missasi muutaman hallituksen kokouksen mutta oli sitä aktiivisemmin mukana kriittisissä päivystyskeskusteluissa. Hoiti hommansa tunnollisesti ja piti yllä kunniaakasta sarkasmia osakuntaurallaan. Ei toivottavasti jää aivan näkymättömäksi hallitustehtävien päättymisen jälkeenkään.

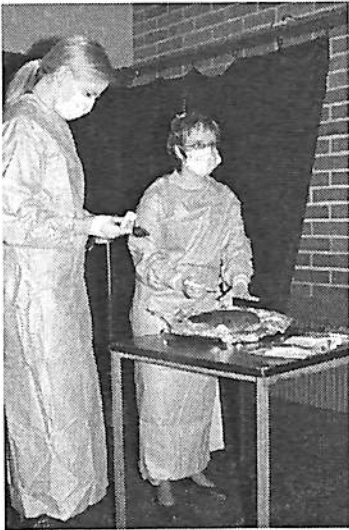
Savo-Karjalaisen Osakunnan ties kuinka monennet seniorijuhlat vietettiin 27. marraskuuta S-Osiksella. Mukana oli tämän vuosisadan ennätysmäärä yleisöä ja tilaisuus sai kehuja myös entisiltä aktiivijäseniltä.

TEKSTI: MAIJA KAJANTO
KUVAT: TIMO RAUNIO

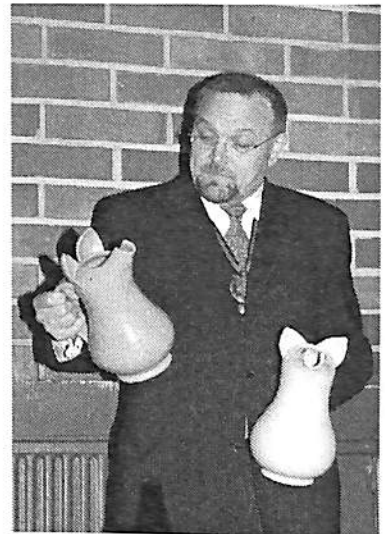
Seniorijuhlien satoa

Osakunnan seniorijuhlat vietettiin tänäkin vuonna kaikkien taiteen sääntöjen mukaan. Juhlien isäntänä toimi Marko Korhonen apuisäntänään Aki Halonen. Emännöimässä oli jälleen oma ahkeraliisamme Liisa Sivonen.

Kukkorunon esitti taatusti alkuperäisellä murteella Antti Halonen. Tämän jälkeen seurasi ohjelmanumero Kalakukko-kirurgiasta. Siitä vastasivat Riikka Peltonen ja Johanna Palta. Kertakaikkisen mainio esitys palkittiin raikuvin aplodein. Aiheesta lisää toisaalla lehdessä.

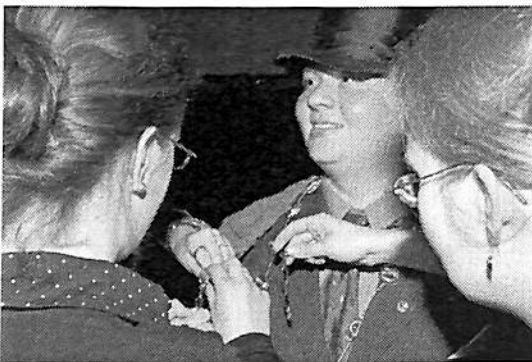
Kukkojen saavuttua pöytään sai puheenvuoron myös osakunnan entinen kuraattori Kari Immonen, joka juhlain menoin esitteli osakunnalle upouuden Possukannun. Koko osakunnan helpotukseksi perinteiset puheet possukannusta ja kokkelipiimästä siirtyivät näin historiaan.

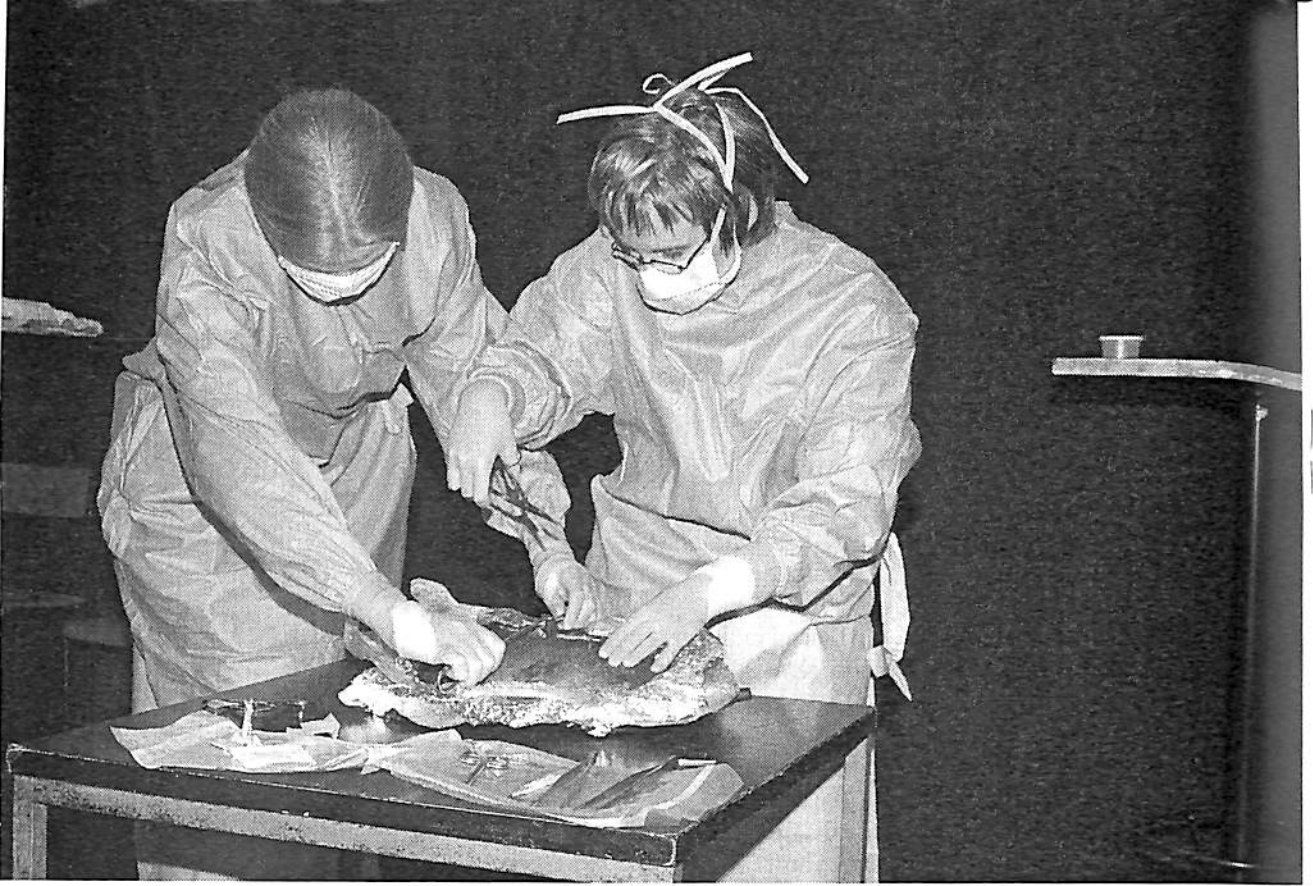
Ruokailun aikana vieraita viihdytti enemmän tai vähemmän taidokkaalla taustamusiikilla osakunnan oma pianovirtuosi Maija Kajanto.

Juhlien erikoisbonuksena oli Kaisa Häkkisen kulinääriselle tiedekunnalle laatima väitöskirja *Kala suomalaiskansallisesta, etymologisesta ja kulinäärisestä näkökulmasta*. Häkkisen väitöskirjan kenttätutkimukseen osallistuneet osakuntalaiset saivat nyt ihailla työn tuloksia väitöstilaisuudessa. Vastaväittäjänä toimi Kari Immonen ja kustoksena Mauno Mielonen. Kaisa Häkkisen väitöskirja sai erittäin hyvän vastaanoton ja Häkkinen liittyi näin kulinäärian tohtoreiden kunniakkaaseen joukkoon.

Illan yllätysmomentti koettiin dokaanin valintatilanteessa. Dokaanin hatun sai Marko Korhonen, joka onnistuneen kusetuskierteen ansiosta luuli hatun menevän toisaalle. Uusi dokaani asteli silminnähdessä tyytyväisenä mahtavan dokaanijoukon keskelle vastaanottamaan lakin ja arvonimen.

Juhlat jatkuivat erittäin hyvissä tunnelmissa aamuyöllä saakka. Kaiken kaikkiaan tämän vuoden seniorijuhlia leimasi tietty rentous, joka on ajoittain puuttunut useamman viime vuoden juhlatunnelmasta. Toivomme että juhlat jatkuvat tällä rennon hyväntuulisella linjalla myös tulevana vuosina.

Kalakukkokirurgiaa?

Ennen vanhaan, kun lakia potilaan asemasta ja oikeuksista ei vielä ollut olemassa, lääkäri saattoi joskus sanoa potilaalle asioita hyvinkin suoraan ja töksähtäen. Tuolta kultaiselta ajalta on olemassa viljalti kaskuja ja anekdootteja joukosta turkulaisia professoreja ja ylilääkäreitä.

TEKSTI: RIIKKA PELTONEN
KUVAT: TIMO RAUNIO

Itse muistan lukeneeni kaskukirjan, jonka tarinoista puolessa päähenkilönä oli muuan Alexander Klossner, kirurgian professori 1950-luvulla Turun yliopistollisessa keskussairaalas-
sa (tuolloisessa lääninsairaalassa) ja kalakukkokirurgian professori Kulinaarisessa tiedekunnassa. Tuolloin en vielä tiennyt, että joskus

seuraisin hänen jalanjälkiään. (Nimittäin kalakukkokirurgiassa. Kaskujen aiheeksi saataisiin luonteeni vuoksi hyvinkin päätyä, mutta nykyään myös lääkärin pitää osata käyttäytyä.)

Klossner tunnettiin miehenä, joka saattoi sanoa pahasti, mutta teki hyvän työn. Tässä muuan kasku:

Rouva on tulossa pieneen leikkaukseen, ja on luonnollisesti huolissaan.

- Voi voi, jos minä kuolen siihen leikkaukseen, vaikertaa rouva. Tähän Klossner:

- Luuletkos sinä p*leen akka, että minä ruumiita pelkään?

Rouva tuottuneena:

- Etekö tiedä kuka minä olen? Minähän olen nahkatehtailija S:n rouva.

Klossner:

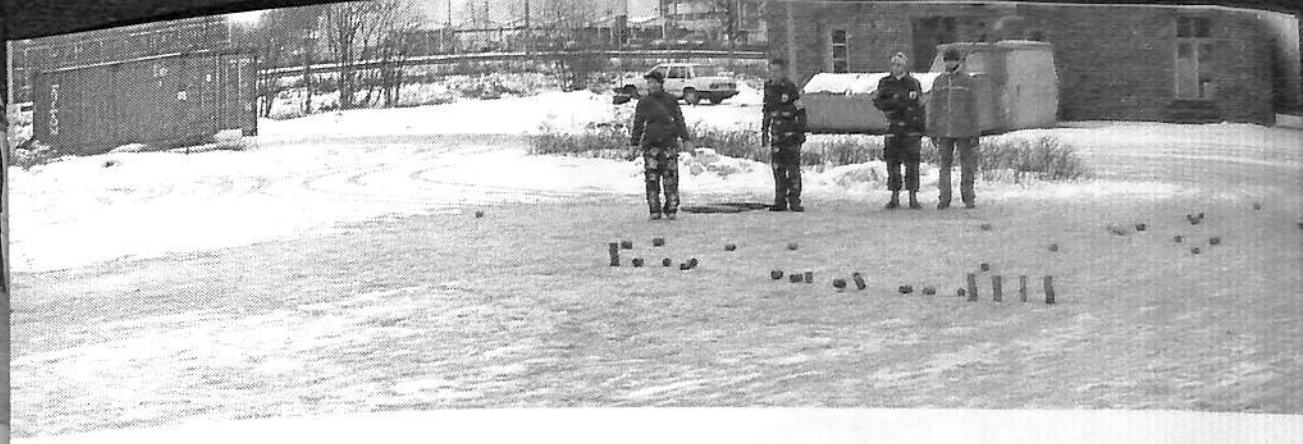
- Mistä pirusta minä kaikkien karvarien ämmät tuntisin?

Professori Klossnerilla oli tapana Osakunnan seniorijuhlissa suorittaa kalakukolle avausleikkaus leikkausvarusteisiin pukeutuneena ja asianmukaisin instrumentein. Viime syksynä päätimme kollegani ja opiskelutoverini Johanna Paltan kanssa jatkaa tätä kunniaakasta perinnettä. Lastenkirurgian leikkaussali sponsoroi maskit, veitset ja pähineet, kirurgian klinikka puolestaan muut instrumentit, hansikkaat ja leikkaustakit. Kauniiksi assistentiksi lupautui osakunnan virallinen valokuvaaja Timo Raunio, ja isäntä Marko Korhonen lupasi avustaa näytteen saattamisessa sellaiseen kuntoon, että sen kehtaisi lähettää patologille.

Näin rikkoutui seniorijuhlissamme vuosia kestänyt perinne, jonka mukaan inspehtori leikkaa juhlissa ensimmäisen kukon. Katsoimme, että kukko saattaisi olla vaikka myrkytetty, ja päätimme uhrautua suorittamaan eksploratiivisen laparotomian (so. maha auki ja katsotaan mitä siellä on) kukolle, jonka moitteeton laatu ja kulinaarinen kompetenssi voitaisiin näin määrittää inspehtoria vaarantamatta.

Leikkausvaatteisiin sonnustautuminen oli jännityksestä johtuen hieman kankeata, ja hiukset olivat niin hienosti, ettei pähineitä voinut käyttää. Kaunis assistenttimme kuitenkin pärjäsi tehtävässään mallikkaasti, ja operatööri sai instrumentit oikein päin käteensä. Kukko saatiin onnellisesti tutkittua ja sen anatomia oli virheetön. Erityisesti läskin määrä ansaitsee kiitoksen. Valitettavasti isännän karttuvisa käsi kaasi patologin näytepurkkiin aivan liikaa fiksatiivia, joten meidän oli pakko hieman tyhjentää astiaa.

SKO OPEN 2005

Säiden haltijat olivat suosiollisia. Tänä vuonna oli vain märkää. Ja satoi vähän. SKO:n edustusjoukkueen urhoollisesta taistelusta huolimatta kukaan ei tällä kertaa mahtanut HCK:lle mitään.

Koko Openia edeltävä viikko, mukaan lukien lauantainen MM-kisapäivä, oli ollut kaunista aurinkoista pikkupakkasta. Toiveet olivat korkealla, kunnes torstain maissa sääennuste alkoi muuttua uhkaavasti lämpimämmäksi. Ja sateisemmaksi. Olihan se varma, että lauantai-iaamuna sää oli loskainen, ja taivaalta tippui lisää jotain, minkä olomuodosta ei ollut täyttä selkoa. Märkää se oli.

Urhoollisesti kenttiä ryhdyttiin kuitenkin piirtämään Educariumin parkkipaikalle, joka oli suljettu nimenomaisesti SKO Openia silmällä

pitäen. Pienen tamppausoperaation jälkeen pelialue näytti varsin kelvolliselta. Vain pelaajat puuttuivat.

Vähän pelureita, paljon pelejä

Kellon lyödessä kymmenen, paikalle oli saapunut viisi joukkueellista pelureita, joten turnausta lähdettiin pelaamaan ensin yksinkertaisena sarjana, jonka jälkeen neljä parasta joukkuetta selvittäisivät mitalien kohtalon cup-kaaviossa. Tämä tiesi jokaiselle joukkueelle vähintään nel-

TEKSTI: AKI HALONEN
KUVAT: TUUKKA URPIN ARKISTO

jää ottelua, jatkoon päässeille jopa kuutta, joten jokainen sai varmasti heittää koko rahan edestä.

Tänä vuonna mukaan oli uskaltanut pääosin Kyykkäliigasta tuttuja joukkueita. Hienoisena ennakkosuosikkina taistoon lähti kahden edellisvuoden mestari, HC Kirvesperseet, joka tavoitteli historiallista triplaa, johon oli aiemmin yltenyt Akateeminen Aurajokilaivuriyhdistys, jolta HCK aikoinaan mestaruuden riisti. Kovia haastajia tuli IT-laitoksen nuoremmasta kaartista, A Damned Sonin sekä D.E.E.K.U.:n joukkueista, ja todellisena jokerina pakassa oli yllätysvalmis SKO:n joukkue, jonka pelaajaringissä oli mukana mahtavat seitsemän kovaa heittäjää. Viidentenä joukkueena mukana oli vielä loistavalla asenteella ja meiningillä mukana ollut TLKS:n Kulttisbus.

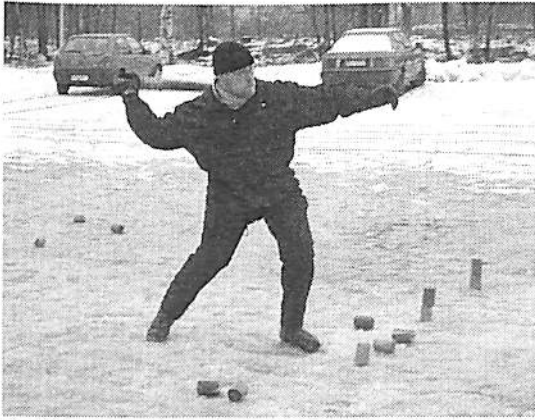
Alkukierroksilla peli oli vielä hieman hakeamista, mutta tasoerot alkoivat näkyä. HCK oli heittokeskiarvoissa liki 30 pistettä edellä seuraavia kolmea, jotka olivatkin aivan tasoissa. Kulttisbus jäi haastavissa olosuhteissa jonkin verran tämän kolmikron taakse. Kolmituntisen urakan päätteeksi välieräparit olivat selvillä; HCK kohtaisi A Damned Sonin ja SKO D.E.E.K.U.:n.

Vakuuttavaa jälkeä

A Damned Son teki välierässä melkoisen uroteon viemällä toisen erän voiton erinomaisella pelillä. Haastajien kannalta valitettavasti peli oli kuitenkin jo käytännössä ratkennut HCK:n heitettyä ensimmäiseen erään huikeat 20 pistettä. Toisessa välierässä SKO selvitti tiensä

Voima jyllää.

finaaliin, milloin viimeksi osakunta on saanut omassa turnauksessaan nauttia tällaisesta menestyksestä? Pronssiottelussa A Damned Son näytti vielä fukseille kaapin paikan, sen verran kokemuksesta oli tällä kertaa apua.

Vaikka osakunnan edustusto kovasti koitti suositella HCK:lle luovuttamista, finaalia ei jätetty pelaamatta. Eihän SKO siinäkään pelissä huonosti heittänyt, mutta tällä kertaa ei vain löytynyt kokoonpanoa, jolla HCK:n murhaavan tasaista peliä olisi kyennyt horjuttamaan. Kuin pisteeksi i:n päälle, mestarit heittivät finaaliin turnauksen parhaan tuloksensa.

Virkistävät jälkipelit

Märältä kentältä suunnattiin perinteiseen tapaan Ylioppilaskylän suuntaan saunomaan muutamaksi tunniksi, jonka jälkeen vuorossa oli palkintojenjako Proffan kabinetissa. Tänäkin vuonna Ravintola Proffan Kellari toimi turnauksen tukijana ja lahjoitti menestyjille ylelliset palkinnot. Lisäksi kakkoset saivat ensi vuodeksi lisää Sisua. Ehkä sitten mitalin väri kirkastuisi.

Säätä ja joukkumäärää lukuun ottamatta tapahtuma onnistui mainiosti. Saunallakin oli enemmän väkeä kuin kukaan muisti koskaan ennen osakunnan saunavuorolla nähneensä. Aiemmat kyykkäsaunat mukaan lukien.

Seuraavan kerran kiertokarttua voi yrittää kaapata HCK:lta kevättalvella 2006. Tervetuloa haastamaan.

Muistakaa aina suojalasit!

SKO:n edustusjoukkue lähes koko komeudessaan.

HC Kirvesperseet – kauneus ei välttämättä ole vahvin puoli.

Kyykkää kansalle

Osakunnan säännölliseen toimintaan on viimeisten parin vuoden aikana vakiintunut perinteisen viinikerhomme lisäksi Kyykkäliiga. Liigaa pelataan tätä nykyä noin kymmenen joukkueen voimin parin viikon välein Educariumin takamaastossa.

TEKSTI:
AKI HALONEN

Ajatus Kyykkäliigasta syntyi kevättalvesta 2003 vanhojen Kirvesperseiden pohdiskellessa MM-kisamatkalla, jotta olisihan kyykkää kiva pelata yli kaksi tai kolme kertaa vuodessa. Siitäpä sitten vain sopivaa järjestäjätahoa pohtimaan, ja kuinka ollakaan, suunnaksi valikoitui rakas osakuntamme. Keväällä pelattiin jo ensimmäiset miniturnaukset, ja kunnon liiga pyörähti käyntiin syksyllä.

Liigaa on pelattu syksystä 2003 asti pääosin samanlaisella pelisysteemillä, joukkueiden määrää riippuen on pelattu yksin- tai kaksinkertainen sarja. Täksi lukuvuodeksi otettiin kuitenkin käyttöön play off -ottelut lisäpanoksen saamiseksi viimeiselle pelipäivälle. Syksyn mitalipeleissä nähtiinkin huikean tiukkoja taistoja, pronssiottelun venyessä jopa jatkoajalle asti.

Voittajia ja häviäjiä

Toistaiseksi menestys on kiertänyt osakunnan joukkueen valittavan kaukaa. Tasainen viitosijojen putki katkesi syksyllä 2004 joukkueen tipahtaessa jopa kahdeksannelle sijalle. Nyt olisi selkeästi ryhtiliikkeen aika. Lupausta paremmasta huomisesta antoi oiva menestys SKO Openissa.

Vaan kukapa voittoa on sitten juhlinut, jos osakuntakin on jäänyt kauas kärjestä? Ensimmäisestä mestaruudesta kevään 2003 miniturnauksen päätteeksi nautti, tavallaan itseoikeutetusti, HC Kirvesperseet. Syksyn puolella huipputasaisen sarjan päätteeksi ykkösenä majaili The Seagulls.

Vuoden taittuessa '04:n puolelle liiga muuttui, jos mahdollista, entistä tiukemmaksi. Mestaruus ratkesi vasta runkosarjan viimeisessä ottelussa, jossa Metsurit kaatoivat Puunhalaa-

jat uskomattomalla 46 pisteen tuloksella.

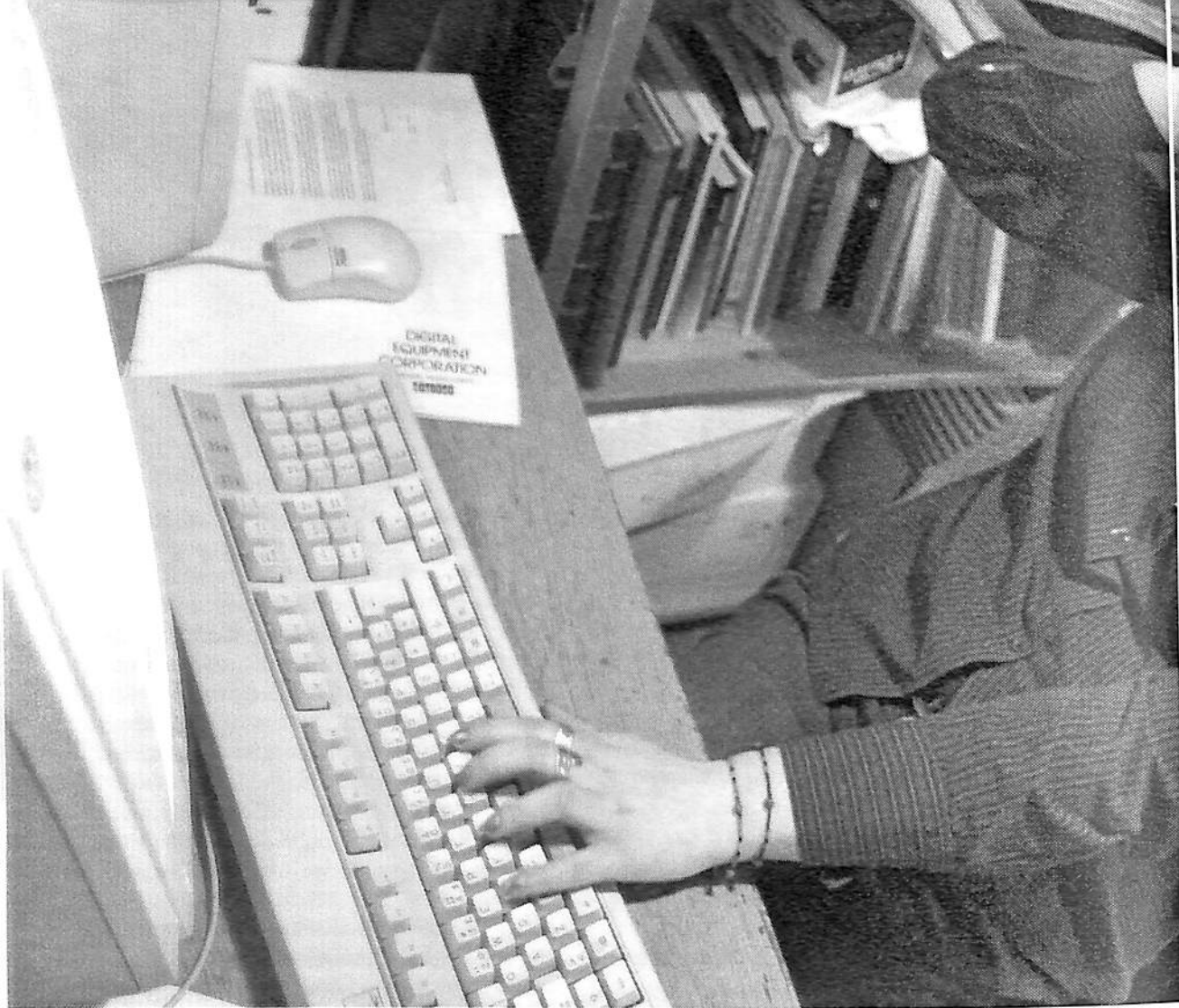
Syksyllä 2004 liiga laajeni jopa 13 joukkueeseen, Mestariksi selvisivät toista kertaa peräkkäin Metsurit, jotka kaatoivat välierissä HCK:n äärimmäisen tiukan ottelun päätteeksi yhden kyykän erolla. Finaalissa kaatuivat runkosarjan ykköset, nimeään ja imagoaan uudistaneet Kuningaslokit. Keväällä 2005 Metsurit eivät enää lähteneet mukaan puolustamaan tittelään, joten kenttä on vapaa uusille mestariehdokkaille, joskin Kuningaslokit ja HCK luonnollisesti lähtivät sarjaan hienoisina suosikkeina.

Mitä, missä, milloin?

Kiinnostus heräsi, nyt olisi kiva tietää miten tästä kansanhuvista pääsisi osalliseksi. Liigan tiedotus hoidetaan pääasiassa www-sivujen <http://www.asteriski.fi/kyykka/> kautta, joten sitä kautta on hyvä lähteä liikkeelle. Nyrkisääntönä voidaan pitää, että pelipäivät ovat joka toinen tai kolmas torstai kuuden jälkeen, ja pelit pelataan Educariumin ja puutalojen välisellä hiekkakentällä. Kevätkauden päätöspäivä pelataan 21.4., ja tuolloin pääsee varmasti seuraamaan kovatasoista peliä, kun runkosarjan neljä parasta joukkuetta ottaa mittaa toisistaan mitalipeleissä.

Jaa että pelaamaan? Ensin kannattaa tiedustella olisiko esimerkiksi osakunnan joukkueessa tarvetta pelureille, ainakin kokeilemaan pääsee melko varmasti. Mikäli intoa ja pelikaveireita riittää, niin ei muuta kuin pistämään joukkuetta pystyyyn syyskaudeksi.

Kaikesta Kyykkäliigaan tai yleensä kyykkään liittyvästä voi myös tulla kyselemään tai juttelemaan. Ainakin allekirjoittanut yrittää vastaila parhaan kykynsä mukaan.

Teknostressi ja uuden teknologian kirot

TEKSTI: SAMULI SEPPÄNEN
KUVA: TIMO RAUNIO

Tunne on varmasti jokaiselle tuttu: tietokone kaatuu ja monen tunnin työ on kadonnut silmänräpäyksessä. Toinen käsi alkaa hapuilla ikkunaa ja toinen tietokonetta; hetken ajan harmaan laatikon elinajanodote on vain muutamia sekunteja. Useimmissa tapauksissa viha kuitenkin laantuu ja harmaa laatikko saa vain kaverillisen läimäytyksen kylkeensä.

sen käyttöä tarvitsisi opetella tuntitolkulla. Näin on kuitenkin vain harvoin.

Mitä monimutkaisempi laite, sitä vaikeampi sen toimintaa on hahmottaa. Peruskännykkää on helpompi käyttää kuin kamera-taskulamppu-linkkuveitsi-bluetooth-mp3-soitin-ja-vapelikone-puhelin -yhdistelmää. Vaikka laite olisikin yksinkertainen, on se voitu pilata täysin epäintuitiivisella käyttöliittymällä.

Nyky aikaisten teknolaitteiden ennalta-arvaamattomuus johtuu usein huonosti toimivasta käyttöjärjestelmästä. Nykyajan laitteet alkavat tässä mielessä muistuttaa nykyisiä PC-koneita. Esimerkiksi kännykät voivat saada virustartunnan ja kaatuilevat pahimmillaan useita kertoja päivässä.

Äärimmillään laitehäiriöt voivat olla hengenvaarallisia. Esimerkiksi kolaroituaan itsensä betoniporsaaseen osaa varmasti arvostaa kännykkää, joka ei sammunut kesken puhelun.

Teknostressin hallinta

Teknostressiä voi kaikesta huolimatta hallita. Ei kannata hankkia laitteita, joissa on ominaisuuksia, joita ei itse tarvitse. Hyvä nyrkkisääntö on "keep it simple and stupid".

Laitteiden käyttöön kannattaa perehtyä huolella. Esimerkiksi tietokoneita käytettäessä ei maalaisjärjellä pitkälle pötkitä. Käyttöohjeet kannattaa lukea huolella ja hankkia tietoa myös muualta. Monimutkainen laite on aina monimutkainen. Asian kieltäminen ei ratkaise mitään.

Ja lopuksi: jos uusi teknovempele ei toimi tai kaatuilee, siitä kannattaa hankkiutua eroon. Vai moniko suostuisi maksamaan viinistä, joka katoaa sattumanvaraisesti lasista juotaessa tai muuttuu kesken kulauksen etikaksi?

Teknostressiä aiheuttavat nykyisin paitsi tietokoneet, myös esimerkiksi kännykät ja kämmelitietokoneet. Nekin ovat monimutkaisuudessa ja ongelmissaan lähentyneet tietokoneita.

Hallinnan tunteen menetyks

Tunne hallinnan menetyksestä on tärkein syy teknostressiin. Toisinaan laitteet vievät käyttäjää kuin pässiä narussa. Laite voi nöyryyttää käyttäjää olemalla liian monimutkainen, epälooginen tai ennalta-arvaamaton. Useimmat haluaisivat, että uudenkarhea laite toimisi, eikä

TYTTÖ JOLLA OLI AIKAA

TEKSTI: MAIJA KAJANTO
KUVA: ANTTI HONKASALO

Nykyajan opiskelijoita tuntuu vaivaavan akuutti ajanpuute. Mielenkiintoisia harrastuksia ja järjestötoimia kyllä löytyisi, mutta kun aika ei tahdo riittää. Tänään esittelemme nuoren naisen, jolla on ollut aikaa, ei ainoastaan osakunnalle, vaan myös aktiiviselle kansalaisjärjestöyölle.

SKO-aktiivi Saira Tykkyläinen on aktiivinen jäsen myös Turun YK-yhdistyksessä. Ura järjestössä on jatkunut jo lähes neljä vuotta, ja tänä aikana on tunti jos toinenkin huvennut vapaaehtoistyössä.

- En kyllä halua ajatella kuinka paljon aikaa menee pro bono-hommiin. Epätoivo iskee, jos sitä rupeaa miettimään, Saira Tykkyläinen naurahtaa.

- Löysin YK-yhdistyksen Tykkärissä olleen maininnan perusteella. Opiskelin yhteiskuntatieteellisessä, eli YK-yhdistyksen tarjoamille aktiviteeteille oli tilausta. Etsin jotain kansainvälisyyteen ja yhteiskuntaan liittyvien asioiden kanssa puuhailevaa järjestöä.

Neljän vuoden aikana Tykkyläinen on toiminut Turun YK-yhdistyksessä projektivastaavana, puheenjohtajana ja lukuisissa muissa luottamustehtävissä. Tätä kirjoitettaessa Saira Tykkyläinen on paikallisten YK-yhdistysten kattojärjestön SYKLIn puheenjohtaja.

Koulutarvikkeita Afrikkaan, ompelua Halisiin

Saira Tykkyläisen mukaan yksi YK-yhdistyksen suurimmista viehätöksistä on toiminnan monimuotoisuus.

- Yhdistyksen toiminta on vilkasta; seminaareja, opintopiirejä, yhteistyötä muiden järjestöjen kanssa. Ihmisoikeusteemat ovat pääpainona kaikessa toiminnassa, Saira Tykkyläinen painottaa.

Turun YK-yhdistyksellä on kolmatta vuotta käynnissä koulutukiprojekti Eritreassa, Afrikassa. Projektin avulla on toimitettu koulutarvikkeita Amadirin alueen peruskouluun ja samalla pyritty luomaan kontakti suomalaisten ja eritrealaisten lasten välille.

- Olemme tähän mennessä keränneet ja lähettäneet Amadirin kouluun noin 150 kiloa koulutarvikkeita ja englanninkielistä kirjallisuutta. Olemme käyneet myös Turun alasteilla pitämässä Eritrea-päiviä. Näiden päi-

vien aikana lapset tutustuvat eritrealaisen ikätoverinsa arkeen, Saira Tykkyläinen kertoo.

Paikallisempi YK-yhdistyksen projekti on Halisissa.

- Halisissa toimii nyt toista vuotta maa-hanmuuttajanaisten kerho, jossa tällä hetkellä ommellaan kiiivaasti. Kerhon ohjelma on rakennettu naisten toiveiden pohjalta, ja toiminta pyörii muutenkin heidän ehdoillaan, Tykkyläinen kuvailee.

Parasta mitä voi antaa

Järjestökiireet nielevät myös Saira Tykkyläisen aikaa, mutta nuori nainen antaa arvoa itsensä likoon laittamiselle.

- Oman työn ja osaamisen antaminen ilmaiseksi on luultavasti parasta, mitä oikeu-

denmukaisemman maailman ja puhtaamman ympäristön vuoksi voi tehdä. Tässä järjestötyössä tuntee tekevänsä jotakin tärkeää. Lisäksi eri järjestöissä puuhaaminen on todella hauskaa, Saira Tykkyläinen kuittaa.

Tykkyläinen peräänkuuluttaa yhteiskunnassa kollektiivista vastuuta asioista ja muistuttaa yksilön valintojen merkityksestä.

- Meillä on täällä Suomessa vastuu tehdä valintoja oikeudenmukaisemman maailman puolesta. Meidän vallassamme on se, kuinka moni näkee nälkää, kuinka monelle sukupolvelle maailma "riittää" ja kuinka ihmisarvoista elämää köyhimmät voivat elää. Meidän valinnoillamme on merkitystä – niin pahassa kuin hyvässä – sillä meillä on mahdollisuus valita, Saira Tykkyläinen kiteyttää.

Esittelyssä tänään...

ILOMANTSI

Tällä palstalla esitellään jokin rakkaan Itä-Suomemme kunta. Esittelyyn ovat lähettäneet kyseisen kunnan edustajat. Tämänkertaisessa esittelyssä on Ilomantsin kunta.

2017

Ciao!

Arvaa mitä; aloitin kansalaisopistossa Italian kielikurssin! Eikä siinä kaikki; esiinnyin nykyään myös harrastajateatterissa! Täällä on tasokasta teatteritoimintaa, tule katsomaan näytöksiä!

Olen menossa hiihtämään ja sitten uimaan. Tule käymään täällä Ilomantsissa, niin mennään lumenkenkäretkelle keväthangille! Terkuin Niko

Elämä
ILOMANTSI - paras paikka on Terve Sirpa!

Kiirettä on pitänyt:

Tomin kotitaloa on remontoitu ja lapsia kasvatettu. Juho aloittaa syksyllä kyläkoulussa, kaksoset nauttivat täysin siemauksin kesästä: uimisesta, omasta pihasta majaleikeistä lähimetsässä ja vaikka mistä.

Kaukana stressi, kaupungin melu ja pakokaasut. Tulkaa juhannukseksi nauttimaan pistetään vene vesille!

Aino

I LOVE

ILOMANTSI

Moikka!

Eilen oltiin Jerusalemissa, tänään Ihanouudessa, huomenna mennään Mõhkõõri!

Ai mitä ihmettää? Nämä ovat vain Ilomantsin kylien nimät. Miltäs kuulostaa Hatu, Tyrgänsaari, Kakonaho, Tokrajärvi tai Piipakko? On täällä Lotin Tasavaltakin!

Kyllä täältä löytyy murakin eksotista kuin paikkanimet...

Terkuin Pia ja Matti

ILOMANTSI - TERUETUJA

www.ilomantsi.fi

Ilomantsissa ei ole yhden kortin varassa.

ILMOMANTSI

paras
paikka on!

Hei Mari!
Ostimme omakotitalon Ilomantsista!
Myytiin se Vantaan kahvio ja rahaa
jää vielä auton vaihtoon - ja ylikin!
Sain töitä hoitotalolta - Työmäärä
on noin 20 km - ajallisesti vain 15min
Matka on perustamassa eriseisely-
yhteyttä, tiedätkin mikä luontoihminen
se on. Luontoa ja erämaita täällä
riittää. Ihanaa ja erämaita tulla
pääsimme sukulaisten ja ystävien luo!
Tullkaa käymään, meille mahtuu ny-
kyään myös yskä!

Terkuin Päivi

ILMOMANTSI

Terve..

Kävin eilen ustelemassa, sain
lison hauen ja Erkki näki suden
jäljet lähpusikossa! Treenaan
jo Pogostan Hiihtoihin, enei tal-
vena tulee varmasti parempi
sijoitus. Eykeyllä mennään sit-
ten porukalla sorsajhtiin ja
taivella moottorikeikallemaan.
Varaapa jo kalenteriin tilaani!

Jussi

Hei Ilse,

Meillä on jo useita ystävä-
perheitä täällä Ilomantsissa.
On hienoa, kun voi jättää lap-
set turvallisesti leikkimään
lasten kanssa pihalle.
Hoitopaikkakin järjestyi
nopeasti ja läheltä.
Emme kadu tänne muut-
toa pätkääkään!
Terv. Jaana
Ei muuten tarvinnut
jonottaa hammas-
lääkäriin!

NÄHTYÄ, KUULTUA,

HAISTETTUA & MAISTETTUA

KOONNEET ASIOISTA
PERILLÄ OLEVAT TAHOT

“Miksei se pirun pakistanilainen osaa katsoa kelloa?” – Aki, kettuuntuneessa mielentilassa.

“Saanks mä tunkea mun muistitikun ton koneen perseeseen?” – Elina, tietokonefiliksissä.

“Kaiket illat piirtelen multikystisiä munasarjoja, perkele!” – Riikka, jolla opiskelu otti koville.

“KÄKin entinen päätoimittaja on mitä ilmeisimmin joutunut rappiolle jättäytyttyään pois vastuullisesta tehtävästään. Hänet on bongattu keskeltä kirkasta päivää julkisella paikalla hypistelemässä naisten valkoisia stringejä ja neuvottelemassa hinnoista nuoren naisen kanssa. Jäämme mielenkiinnolla odottamaan mihin tämä ura entisellä päätoimittajalla joh-taa...”

Pikkulinnut ovat laulaneet, että osakuntamme entinen kuraatori ja nykyinen lääkäripalstan pitäjä ovat lyömässä hynttyyt yhteen. Uuteen kotiin on hankittu kaukomailta aito (lentävä) matto ja sohvan ostokin on harkinnassa, paljastaa lähteemme. Odotettavissa on myös INNO-sisustussuunnittelijan vierailu nuorenparin upouudessa kodissa...

Miestenkerho koemaistoi SKO:n 80-vuotisjuhlaoluen kokouksessaan 21.3. Raikkaaksi ja muutenkin kelpo tuotteeksi todettiin. Samaan syssyyn maisteltiin vielä naapuriosakunta SHO:n tumma olut.

SKO:n 80.
Vuosisjuhla

16.4.2005 klo 19.00

Ravintola Suomalainen Pohja